

Cu ocazia lansării noii sale cărți intitulată „Husserl et Freud, un héritage commun” la editura Classiques Garnier (mai multe informații aici: <https://classiques-garnier.com/husserl-et-freud-un-heritage-commun.html>), Maria Gyemant a răspuns invitației de a ne vorbi pe marginea acestui eveniment. În intervenția sa Maria își va prezenta cartea și va dirija discuția înspre un subiect cât se poate de interesant: intenționalitate și inconștient (găsiți argumentul în *post-scriptum*). La discuție vor mai participa Virgil Ciomoș și Delia Popa. Organizatori: Ion Copoeru și Cristian Bodea (Centrul de Filosofie Aplicată - UBB Cluj-Napoca)
Vă lansez invitația de a vă alătura nouă, în format online, vineri 29 octombrie a.c., ora 19:00 (ora României),
C. Bodea

PS:

Maria Gyemant: *Intenționalitate și inconștient*

La începutul secolului XX apar două lucrări care au marcat filozofia europeană : *Cercetările logice* ale lui Edmund Husserl, care marchează începutul tradiției fenomenologice și *Interpretarea viselor* a lui Sigmund Freud, care inaugurează psihanaliza. Două concepții ale subiectivității absolut inedite — una centrată pe conceptul de intenționalitate, care descrie exhaustiv (cel puțin într-o prima versiune a fenomenologiei husserliene) activitatea conștientă, cealaltă axată pe descoperirea unui concept de inconștient inedit și inaccesibil înainte de Freud — evoluează în paralel în prima jumătate a secolului fără să putem identifica contacte explicite între ele.

Acest paralelism a intrigat mult timp cercetătorii care interoghează tema subiectivității la intersecția între psihanaliză și fenomenologie, dar eforturile lor au întâlnit în permanență rezistența textelor și a realității istorice : un dialog explicit între Husserl și Freud n-a avut niciodată loc, tot ce putem face este să încercăm să-l reconstruim pe baza textelor, cu riscul de a forța interpretarea.

Propunerea cărții mele este de a aborda problema pe o altă cale : cea genealogică. Acordând toată atenția contextului istoric în care apar aceste două curente, am încercat să pun în evidență faptul că amândouă încearcă să răspundă unei necesități filosofice comune : cea de a fonda reflecția asupra subiectivității pe o bază științifică solidă. Aceasta filozofie științifică a subiectivității poartă numele de psihologie și constituie domeniul de predilecție al unora dintre cei mai importanți filozofi germani din secolul XIX (Brentano, Wundt, Lipps), filozofi care au influențat în egală măsură și gândirea lui Freud, și cea a lui Husserl, și pe care istoria de după primul război mondial i-a uitat cu desăvârșire. În aceasta filozofie psihologică putem identifica rădăcina comună a fenomenologiei și a psihanalizei, și înțelege raportul lor real.